

✦ Είναι δυνατόν να προοδεύσουμε με ανασφάλεια κάτω από μια διαρκή απειλή πολέμου;

ΕΞΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ηττες, ταπεινώσεις, εξευτελισμοί, υποχωρήσεις, παραχωρήσεις, ενδοτισμός

Του ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ*

Οι ιστορικοί υποστηρίζουν ότι η πρώτη προσωρινή άλωση της Πόλης, από τους δυτικούς Καθολικούς, με τη Δ' Σταυροφορία (1204), ήταν χειρότερη από τη Β' και τελική του Μωάμεθ, που ακολούθησε (1453), από τους μουσουλμάνους Οθωμανούς της Ανατολής. Έτσι εξηγείται η ανάδυση ενός σπαρακτικού ανθρωπιστικού φιλοτουρκικού κόμματος (15ο αιώνα) γύρω από το Πατριαρχείο, που αντιμετώπιζε στωικά την επερχόμενη υποδούλωση, σύμφωνα με τη διαβόητη ρήση του Έλληνα αξιωματούχου Νοταρά «κρείττερον ἐστὶν ἰδέναι ἐν τῇ πόλει φακίον τούρκων ἢ καλὴν λατρινὴν». Με την Επανάστασή του 1821, κατακτήσαμε ελευθερία, αλλά όχι πραγματική ανεξαρτησία. Λόγω αντικειμενικής εξωτερικής αδυναμίας και υπερβολικής εσωτερικής διχόνοιας, αναγκαστήκαμε να ζητήσουμε προστασία παλιών θρησκευτικών υπερριστικών ανταπάλων. Με αποτέλεσμα να βρεθούμε εξαρτημένοι -μετά τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου- στις τρεις μεγάλες δυνάμεις, Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία. Ίδιως, στη θαλασσοκράτειρα Αλβανία, χάρη στον Μαυροκορδάτο.

Με τα λόγια του κοσμοκαλόgerου Παπαδιαμάντη (19ος αιώνας) απλώς αλλάξαμε αφέντη. Με τη διαφορά ότι ο νέος ήταν Χριστιανός, ανεπτυγμένος και πιο πολιτισμένος. Μετά από δύο αιώνες ελεύθερου βίου του πρώτου ενιαίου κεντρικού κράτους, μαζί με τα αρχικά τρία γνωστά ξένα πολιτικά Κόμματα, επανεμφανίζεται ένα τέταρτο φιλοτουρκικό. Δεν καταφέραμε, δυστυχώς, να μείνουμε μόνοι και όρθιοι, ούτε για λίγο, για να λειτουργήσουμε αυτόνομα, κυρίως και ανεξάρτητα. Πριν απαλλαγούμε από τη δυτική αποικιοκρατική εξάρτηση χρέους, η πολιτική ελίτ συμφιλιώνεται δουλοπρεπώς με τη δορυφοροποίηση της Ελλάδας εκ νέου από την Τουρκία, η οποία επεκτείνεται επιθετικά εις βάρος μας ως νεοοθωμανική ναυτική αυτοκρατορία. Συμπεζώμασε και συρρικνωθήκαμε σαν σάντουιτς στον μικρό αιγαικό χώρο, τόσο από τη Δύση οικονομικά, όσο και από την Ανατολή γεωπολιτικά. Φορώντας παρακμαστικά και δίχως αξιόλογη αντίσταση, πρώτη φορά στην Ιστορία, ταυτόχρονα, παπική πάρα και τουρκικό σαράκι!

Η πολιτική ηγεσία απέτυχε να απεξαρτηθεί από την ιμπεριαλιστική Δύση και να περιορίσει τη διεκδι-

κτική ιακωροποίηση της Τουρκίας, του καίδεμένου παιδιού της. Πότε με τη δικαιολογία υπέρτερων συμμοχικών (ΝΑΤΟ) και επιρικών υποχρεώσεων (ΕΕ), πότε με ηρωακτισμό το Διεθνές Δίκαιο και πότε υπό τον φόβο του τουρκικού CASUS BELLI. Προτίμησε τον εύκολο δρόμο της εξάρτησης, του κατευνασμού, αντί της ενεργητικής, τολμηρής προσπάθειας ιστορικών δεσμών και εθνικών συμφερόντων, έχοντας μετατρέψει την ευχάριστη τουριστική φιλοξενία σε δουλοπρεπή και αναξιοπρεπή διεθνή συμπεριφορά. Δεν είναι τυχαίο ότι Σκοπτιανοί, Αλβανοί και Λίβυοι δεν μας παίρνουν στα σοβαρά. Μας εκμεταλλεύονται ως χρήσιμους πλιθίους, διότι δεν εμπνέουμε εμπιστοσύνη, υπερηφάνεια, αυτοπεποίθηση, γενναϊότητα και αξιοπιστία. Είμαστε ανάδελφο έθνος, όπως έλεγε ο πρόεδρος Σαρτζετάκης, που μας επιβουλεύονται ξένοι, από φόβο για την απaráλληλη πολιτισμική κληρονομιά ή άξιοι της μοίρας μας. Πού οφείλονται, όμως, οι συνεχείς ήττες, ταπεινώσεις, εξευτελισμοί, υποχωρήσεις, παραχωρήσεις και ο φοβικός ενδοτισμός μας. Είναι δυνατόν να προοδεύσουμε με τέτοια ανασφάλεια, κάτω από μια διαρκή

απειλή πολέμου; Πώς εξηγείται ο πόλεμος που έκαψε κρούζει εναντίον της φίλης Ρωσίας και η εγκάρδια φιλία με την εχθρό Τουρκία και τον στυλάνο Ερντογάν; Δεν έχω πειστεί αν είναι απόρροια ρεαλισμού, φοβίας, αφέλειας, ξενοδουλείας ή ιδιοστελείας. Εδώ, έρχεται στη μέση μου η αιθώσα ρήση του πρώτου κυβερνήτη Κοποδίστρια. Απαντώντας στον μετέπειτα δολοφόνο τον Μαυρομακάλλη είπε: «Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλεύει στην καρδιά μας μόνο το αίσθημα το ελληνικό. Ο φιλέγκος των ξένων είναι προδοσία». Επείγει μια νέα ανεξάρτητη ελληνική εξωτερική πολιτική, διότι κινδυνεύει -δωρονγραφικά και γεωπολιτικά- η υπόστασή μας. Βαδίζουμε δίχως όραμα και στρατηγική. Όπου τύκει, σαν τα τρένα των Τεμπών. Κι επειδή το πολιτικό σύστημα φαίνεται απρόθυμο να υλοποιήσει αυτή την αλλαγή, εναπόκειται στην ίδια την κοινωνία να το επιβάλει με ένα Συμβούλιο Εθνικής Σωτηρίας. Εμπρός, λοιπόν, για διαγραφή του παλαιού και επανεκκίνηση του νέου. * Ο Χρίστος Αλεξόπουλος είναι πατρικός οικονομολόγος (Harvard)-συγγραφέας.